

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Croesvs Et Codrvs. hoc est, Copiæ Et Inopiæ Damna vel
Lvcra, à bono iustoq[ue] Mundi Governatore Deo
Distribvta**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1648

§. 5. Beatißimæ Dei Matris paupertas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52359](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52359)

turn. Qua de causa huius paupertatis, quã pro nobis sponte suscepit, meritò gratam à nobis memoriam exigit, per Prophetam: *Recordare, inquit, paupertatis, & transgressionis meae, absinthij & fellis, Paupertatis, quia in ea natus & educatus sum: transgressionis, quia ab Herode in exilium fugatus, ex terra Israël in Ægyptum transgredi debui; quid autem exules sustineant, notum est: absinthij & fellis, quia iste fuit potus meus, non solum in cruce, sed per totam vitam frequenter. A Martha, à Zachæo, à Publicanis & peccatoribus hospitio exceptus; ab ipsa muliere Samaritana haustum aquæ petens refectus est. Harum rerum qui recordabitur; facillè suarum ærumnarum obliuiscetur. Ille enim est Dominus: quid queratur seruus, si paria sustineat? ille est, qui virtutem paupertatis ex cælo attulit, & terris inuexit: quis optet, Deo suo experiri meliora? Hinc tot habuit imitatores, quot virtutum eximios æstimatores.*

Thren. 3.
19.

§. V.

Beatissime Dei Matris paupertas.

Et sanè perfectio consiliorum Christi, debuit à Christo, qui est finis legis, inchoari, ea re autem nihil obstante, sicut gratia plena.

Z 3

plena.

S. Thom.
3. p. q. 28.
a. 4. ad 2.

Lib. I. Re-
uelat. S.
Brigittæ,
c. 10.

Petr. Ca-
nis. lib. 1.
de B. Vir-
gin. c. 4.
In reue-
lat. lib. 5,
Brigittæ
1. c. 10.

plenitudo, ait S. Thomas, perfecte quidem jure
in Christo, & tamen aliqua eius inchoatio pre-
cessit in Matre: ita etiam observatio consilio-
rum, qua per gratiam Dei fit, perfecte quidem
incepit in Christo, sed aliquo modo fuit inchoata
in Virgine matre eius. Quare ipsa Christi
mater S. Brigittæ reuelavit, se paupertatis
votum nuncupasse, ita enim ait: *A principio
voui in corde meo, si esset Deo acceptabile, con-
servare virginitatē, Nihil unquam possideri
mundo.* Itaque paupertas Deiparæ, non est
necessaria rerum inopia, sed ex spontanea
bonorum abdicatione profecta est. Hanc
parentibus didicit, hanc à Filio exactissime
cultam, eius exemplo, perfecit. Parentes
enim illius bona sua trifariam diuidebant;
partem vnam templo, templique ministris;
alteram peregrinis, & pauperibus; tertiam
familie suæ vsibus impendebant. Fuit au-
tem M A R I A non tam pecuniarum, quam
virtutum paternarum hæres. Didicit igitur
à prima ætate voluntariam paupertatem,
vt Petrus Canisius ostendit. Eandem, tota
deinde vita, coluit, vt ipsa, dum breui com-
pendio S. Brigittæ vitam suam recensuit,
his verbis testata est: *Omnia qua habere po-
tui, dedi indigentibus, nihilq̄, nisi tenuem vi-*
ctum.

Etum, & vestitum reseruauit. Quàm tenuis autem fuerit vestitus, ipsa materia, quæ de eo seruatur, perspicuè demonstrat; & docent, qui de sacris eius reliquijs scripserunt. Et alio loco sic cum S. Brigitta loquitur: De diuitijs ego & Ioseph nihil reseruauimus nobis, nisi necessaria vita ad honorem Dei, reliqua dimisimus, propter honorem Dei. Huic eius paupertati testimonium dat Nazarethica domus, vilis & parua; stabulum in quo Christum peperit; panni quibus filium inuoluit: munera magorum, quæ ei obtulerunt: parturiturum, quos ipsa, more pauperum, obtulit: labor manuum, quo se & Filium aluit, Iosepho quoque & Christo adolescente otio locum non dantibus. Quæ confirmat egregiè S. Basilius in hunc modum. Christus prima aetate parentum suorum imperio subiectus fuit, & labores corporis omnes æquò unà cum ipsis animo illis obediens tolerauit. Verisimile est enim, cum homines illi essent & iustitia, & pietatis cultores, tennes tamen, neque necessarijs ad viuendum copijs satis instructi (quod ex præsepio intelligi potest, in quo venerabilis ille fatus est) solitos eos in assiduis corporis laboribus versari, & hac ratione quotidianum sibi victum queritare. Porro IESVS cum in his, ut di-

Lib. 7.
reuelat:
S. Brigit-
ta. c. 25.

S. Basilius
in Consti-
tutionib.
monasti-
cis c. 5.

uina littera predicant, esset subiectus, sine dubio, in perferendis etiam una cum ipsis laboribus morigeram declarabat suam obedientiam. Vidisses sanctissimos tres pauperes labore inter sese certantes, Iosephum ligna secantem & dedolantem; IESVM sarmenta colligentem, & in vnum cumulum comportantem; Mariam scitissimè fila deducentem.

Epiphan.
Presbyt.
in vita B.
Mariæ.

Nam Epiphanius Presbyter Constantinopolitanus, affirmat eam accuratè perdidicisse artem tractandi lanam, linum, sericum. *Erat inquit, docilis, & amans doctrinam, & non solum in sacris litteris, sed etiam in lana, lino, serico & bysso laborabat. Erat præterea sapientia, & intelligentia super omnes illius seculi adolescentulas cunctis admirationi, quæ & verè consuerit ea, quorum usus in templo erit*

S. Ansel.
in vit.
Deiparz.

sacerdotibus. Idem testatur S. Anselmus. Ex quibus tantò credibilius est, tunicam Christi inconsutilem de super contextam per totum, opus fuisse Deiparæ manibus elaboratum, ut volunt S. Antoninus & Euthymius. Neque obstat eximie Virginis paupertati, quòd aurum à Magis acceperit, & quidem ea copia oblatum, quæ regias manus decebat, ut etiam in sacra historia insinuat. Neque enim ex marsupio, aut parua aliqua

S. Anton.
4. p.
tit. 15.
c. 43. §. 1.
Euthym.
in c. 27.
Matth.

pyxide,

pyxide, vel vase poculo non maiore id de-
 promebant; sed *apertis thesauris*. Grande
 aliquid esse debet, quod thesaurus possit re-
 gius appellari. Quidam, apud Abulensem,
 aiunt B. Dei matrem munera illa, quamuis
 copiosa à Magis oblata delibasse tantum, &
 ex singulis modicum quid acceptasse. Sed
 mihi hic modus minùs videtur conueniens:
 quis enim credat, modestissimam Virginem
 ipsam manus iniecisse in regios thesauros,
 atq; inde hausisse, quantum ipsi, non quan-
 tum regibus videbatur? Acceptavit itaque
 totum, quod Magi Filio obtulerunt, cuius
 sciebat maiestatem nullis muneribus sat di-
 gnè posse honorari, neque mysteria, quæ eis
 significabantur ignoravit: sed illico, quod
 accepit, pauperibus erogavit, ut D. Bona-
 uentura alijq; existimant. S. Antonini ver-
 ba sunt: *Aurum sibi oblatum à Magis non mo-
 dicum, prout decebat eorum regiam maiestatem,
 non sibi reseruauit in posterum, sed (ut dicebat
 deuotus Bernardus) pauperibus per Ioseph di-
 sperfit.* Quid facis, ô Virgo, cur aurum das
 alijs? ipsa pauper es, mox iubeberis exulare;
 in Ægypto quis te alet? itineri aliquid re-
 serua. quis scit quando reuersura sis ad no-
 tos & familiares? Et quid putas, numquam

Abulens.
 in cap. 3.
 Matthe.
 9. 47.

S. Bona-
 uent. cap.
 Medit.
 vit. Chri-
 sti S. An-
 tonin. 4.
 p. tit. 15.
 c. 32. §. 2.

Lib. 1. Re-
uelat. S.
Brigittæ,
c. 19.

ægrotabit tuus Iosephus? numquam esuriet
tuus Iesus? mille sunt humanæ vitæ casus
qui pecuniam exigunt, Cur aurum non se-
uas à regibus donatum? Breuis, & grauis
est responsio. *À principio noui in corde meo,
si esset Deo acceptabile, obseruare uirginitatem,
nihil umquam possidere in mundo.*

§. VI.

Apostolorum paupertas.

Matth.
19. 27.

Luc. 14. 33.

S. Thom.

2. 2. q. 88.

art. 4. ad 3.

Ita rex regum, & diuina Sapiencia, ita
Deus & Dei Mater, Regina Angelorum
paupertatem amauerunt. Quid putemus
Apostolos fecisse? quid Martyres, quid
Confessores, quid Eremitas, quid tot san-
ctas Viduas & Virgines? quid Angelicos
adolescentes & adolescentulas? quorum co-
tum studium fuit, vt Christum imitaren-
tur. De Apostolis omnibus loquens veritas
Apostolorum Petrus ait: *Ecce nos reliquimus
omnia, & secuti sumus te.* Neque reliquerunt
omnia dumtaxat, sed reliquerunt etiam ex
voto. *Apostoli, inquit S. Thomas, intelliguntur
uouisse pertinentia ad perfectionis statum,
quando Christum, relictis omnibus, sunt secuti.*
Ex quo loco duo colliguntur. Primum est,
si Apostoli in uouenda paupertate sunt se-
cuti Christum, ergo & ille in eadem pau-
pertate